

Rozhovor s Mgr. Martou Duškovou z Centra vedecko-technických informácií SR v Bratislave

R: _____

Ako absolventka knižnično-informačných štúdií patríte k radu absolventov humanitných vied, ktorých uplatnenie sa na trhu práce nie je práve najjednoduchšie. Čo vás viedlo k výberu konkrétneho študijného odboru?

MD:

Od detstva som mala rada knihy, čítanie patrilo k mojim záľubám. Pri výbere strednej školy som sa preto rozhodla pre Školu knižničných a informačných štúdií v Bratislave – lákal ma jej „záhadný“ názov a zároveň to bol pre mňa istý kompromis, pretože som nechcela ísť na gymnázium ani na obchodnú akadémiu. Počas strednej školy som si uvedomovala, že chcem študovať na vysokej škole. Prišlo mi rozumné pokračovať v štúdiu v tom odbore, ktorý som si zvolila už na strednej škole. Aj keď, priznám sa, prihlášku na vysokú školu som si podala aj na inú školu (pre istotu, keby ma neprijali) 😊.

R: _____

S akými očakávaniami ste prichádzali na akademickú pôdu v súvislosti s predmetom štúdia? V čom sa tieto predstavy odlišovali od reality?

MD:

Na vysokú školu som sa tešila. Vedela som, že to bude opäť niečo nové – prostredie, spolužiaci, profesori, nové kamarátstva a zážitky. Popritom, samozrejme, aj učenie. Najviac som sa tešila na štýl vyučovania odlišný od štýlu na strednej škole, kedy už nemusíte každý deň písať domáce úlohy a v škole „striechnuť“, či vás učiteľka nevyvolá k tabuli a nezačne skúšať. Štýl učenia a skúšok na vysokej škole vo forme skúškových období mi vyhovoval oveľa viac, a práve to bol prvý a veľký rozdiel, ktorý som si uvedomovala. Čo sa týka odborného zamerania štúdia, to ma v úvode neohúrilo, pretože som sa musela prehrýzť klasickými knižničnými predmetmi, ktoré pre mňa neboli zaujímavé, ale uvedomila som si, že do teórie odboru patria a treba ich „prežiť“. Vo vyšších ročníkoch sa začali objavovať oveľa zaujímavejšie predmety, medzi ktorými som si našla niekoľko obľúbených.

R: _____

S akým pocitom ste si preberali diplom – „Poznám konkrétnu cestu, ktorou sa chcem uberať“ alebo „Uplatním sa vôbec v pracovnej sfére svojho štúdia?“

MD:

Tieto otázky si asi kladie každý študent, ktorý končí štúdium na vysokej škole. Ja som v čase preberania diplomu mala svoj prvý deň dovolenky, pretože som sa zhruba mesiac po štátniciach zamestnala v Centre vedecko-technických informácií SR. Diplom som si teda preberala už ako zamestnaná bez pocitu neistoty – skôr som si na promócií uvedomovala, že škola sa už naozaj skončila, prázdniny už nikdy nebudú a čaká ma už len práca.

R: _____

Mali ste už počas štúdií príležitosť získať i praktické pracovné skúsenosti v odbore?

MD:

Napriek tomu, že som počas štúdia na strednej i vysokej škole absolvovala povinnú študentskú prax, nemyslím si, že to možno považovať za získavanie praktických skúseností. Medzi povinnou študentskou praxou a skutočnou prácou je veľký rozdiel. Počas praxe nemáte dostatok času na to, aby ste sa nejakej problematike venovali do hĺbky, a zároveň vás na praxi do tej hĺbky nikto nezasväťí ani nepustí. Je to podľa mňa na škodu, pretože prilákať mladých ľudí do práce v odbore by bolo vhodné práve prostredníctvom povinnej praxe, avšak mňa povinná prax skôr odradila.

R: _____

Hovorí sa, že škola to je samá teória. Do akej miery ste získané vedomosti uplatnili i v zamestnaní? V čom bol možno najväčší rozdiel medzi teóriou a praxou?

MD:

Škola vám dá mnoho teoretických poznatkov (ak sa ich naučíte, samozrejme), prax zase ukáže, ako to funguje v realite. Ak to môžem zhodnotiť s odstupom času, tak musím povedať, že pre prax sú teoretické poznatky dôležité, ale nemôžem v žiadnom prípade tvrdiť, že by som všetky poznatky z vysokej školy v praxi skutočne využila. Ak by sme to chceli vyjadriť pomerom, tak približne polovicu poznatkov z vysokej školy využívam aj v praxi. Z času na čas, keď si potrebujem overiť nejaké teoretické poznatky, siahnem doma do škatule so študijnými materiálmi, ktoré mám z vysokej školy.

R: _____
Ako vnímate pracovnú príležitosť v CVTI SR z pohľadu vlastného profesijného rozvoja?

MD: Prácu v CVTI SR vnímam ako dobrý začiatok praxe a zúročenia vysokoškolského štúdia v odbore. V CVTI SR pracujem už 2 roky pod vedením Mgr. Ľudmily Hrkovej, ktorá mi od začiatku dôverovala a podporila každý dobrý nápad, za čo jej úprimne ďakujem. Dostala som príležitosť zapojiť sa do činnosti inštitúcie, do práce na národných projektoch, ako aj prezentovať výsledky našej práce na domácich a zahraničných podujatiach, či pracovať ako členka pracovných skupín doma i v zahraničí. Verím, že ma práca v odbore neprestane baviť a zároveň ma užíviť.

R: _____
Ako by ste dnes zhodnotili svoje rozhodnutie zostať pracovať v odbore, prípadne keby sme išli ešte ďalej – vyštudovať konkrétne knižnično-informačné štúdiá?

MD: Ak by sa dal vrátiť čas, neviem s istotou povedať, či by som sa na rovnakú cestu vybrala znova. Čiastočne som vždy inklinovala aj k medicíne, takže keby som dostala druhú šancu, možno by som šla úplne iným smerom. Svoje rozhodnutie vyštudovať odbor knižnično-informačných štúdií ale v žiadnom prípade neľutujem.

R: _____
Napredovanie si však vyžaduje nielen pohľad „za seba“, ale tiež „pred seba“. Ako sa teda pozeráte na svoju budúcnosť v roli informačného profesionála? Aké sú tie profesijné méty, ktoré by ste radi postupne dosiahli?

MD: Po dvoch rokoch v práci cítim, že sa treba pozrieť aj trochu pred seba, preto som sa rozhodla popri práci pokračovať v doktorandskom štúdiu v odbore Knižnično-informačné štúdiá. Zároveň uvažujem o tom, že by som sa mala naučiť nejaký ďalší cudzí jazyk (taliančinu alebo francúzštinu), ktorý by som využila aj v práci. V konečnom dôsledku čas, prax a osud ukáže, čo bude v budúcnosti.

R: _____
Na záver ešte jedna z radu otázok o budúcnosti. Myslíte si, že absolventi odborov knihovníctva a informačnej vedy budú mať dostatok možností pre profesijný rozvoj? Vidíte nádej i na zlepšenie ich spoločenského statusu?

MD: To je naozaj veľmi ťažké predpovedať. Verím však, kvôli sebe i kvôli mnohým ďalším absolventom, že dostaneme šancu a príležitosť uplatniť sa v odbore a profesijne rásť. Vždy tvrdím, že treba dať ľuďom šancu, aby ukázali, čo v nich je. Ak šancu nedostanú, niet o čom rozprávať. Osobne si myslím, že odbor knihovníctva a informačnej vedy potrebuje „mladý vietor do plachiet“, a preto by absolventi rozhodne mali dostať šancu uplatniť sa v odbore. V praxi sa stretávam s názormi, že absolventi ešte „nič nevedia“, avšak práve naopak – podľa môjho názoru, keďže práve doštudovali, všetky poznatky majú čerstvo uložené v pamäti a spolu s nimi aj mladosť, odvahu, tímového ducha, flexibilitu, zručnosti práce s IKT, ako aj prezentačné zručnosti. Tomu všetkému sa naučili práve na vysokej škole, počas štúdia v odbore Knižnično-informačné štúdiá.

Mgr. Marta Dušková je absolventkou Katedry knižničnej a informačnej vedy FiF UK v Bratislave (roku 2010). Témou záverečnej diplomovej práce boli „Najnovšie trendy v prístupnosti webových sídel“. S touto témou získala aj prvé miesto v Študentskej vedeckej a odbornej činnosti v roku 2010.

V súčasnosti pracuje v CVTI SR v odbore elektronických informačných zdrojov na oddelení pre hodnotenie publikačnej činnosti. Venuje sa posudzovaniu publikačnej činnosti vysokých škôl v SR a Centrálnemu registru evidencie publikačnej činnosti (kontrola, opravy údajov, čistenie dát), ako aj problematike sivej literatúry – medzinárodná spolupráca, teoretické a typologické aspekty a sprístupňovanie sivej literatúry. Súčasťou jej práce je činnosť spätá s realizáciou národných projektov NITT SK a NISPEZ. Výsledky svojej práce prezentuje na rôznych domácich a zahraničných seminároch a konferenciách, publikuje v odborných periodikách. Začiatkom roka 2012 bola členkou odbornej poroty súťaže o najlepší webové sídlo TOP WebLib 2011.